

25. ПРОБЛЕМА ДЕСТРУКЦІЇ ОСОБИСТОСТІ У РАННІХ ДРАМАХ

В.ВИННИЧЕНКА

Поліненко В.Б. - студентка 5 курсу

(Київський університет ім.Тараса Шевченка)

Науковий керівник: д.ф.н., проф. Дем'янівська Л.С.

Однією з центральних проблем у ранніх творах (драматургії) В.Винниченка є проблема деструкції особистості. Актуальність даної роботи полягає у дослідженні чинників цього багаторівневого явища.

Написані на початку ХХ століття, драми українського митця своєрідно віддзеркалили, здавалося б поодинокі негативні риси морального занепаду індивідів. Але розгляд письменником окремих характеристик людей, вихідців переважно з інтелігентського середовища, показав, що світоглядною кризою охоплена вся українська суспільність.

У центрі художнього світу В.Винниченка завжди знаходиться Номо агенс (людина діюча), сильна особистість, вчиники якої каталізують усю драматичну ситуацію. Амбівалентність душі кожного головного героя Винниченкових творів служить своєрідним показником складного процесу людської діяльності, який є передусім процесом взаємодії - людини зі своїм власним "я", з іншими людьми, групами, партіями та суспільством загалом.

Через осягнення психологічного змісту характерів В.Винниченко створив конкретну картину занепаду інтелігенції, покликаної у цивілізованому світі відроджувати державність, розвивати культуру, репрезентувати Україну на міжнародній арені.

Новаторство драматурга у царині змісту, а відповідно і форми, піднесло український театр на якісно новий рівень. Його творчість - оригінальний місток між вітчизняною та іншими європейськими літературами.

Превалювання в українському літературознавстві ідеологічних штампів довгий час заважало поверненню спадщини В.Винниченка до читача, об'єктивній її оцінці. Розуміння творчого набутку письменника, відповідне його потрактування є необхідним кроком для поновлення єдиного літературного процесу, що складає цілісність духовного життя України.